

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ جنوری ۲۰۲۲

تکتیک است و یا عقب نشینی؟؟

شنبه - ۲۵ جدی ۱۴۰۰ - کابل: هرگاه به عملکرد "نظام ملا سالار" در طول این پنج ماهی که از عمر حاکمیت شان گذشته است، نظر اندازیم دیده می شود که آنها از ابتداء افراد نامدار و بی نامی را از خبرنگار و ژورنالیست گرفته تا تعدادی از زنان و بقایای بیروکراسی فاسد دولت دست نشاندۀ ساقط شده را، به بند افکنده و بعد از سروصدا های داخلی و خارجی، آنها را مجدداً رها نموده است. تدوam این روند به خصوص با دستگیری استاد "فیض الله جلال" و رها کردنش در پی اعتراضات روشنفکرانه داخلی و خارجی و به تعقیب دستگیری مولوی "مخدوم عالم" و عکس العمل اعتراضی طرفدارانش در ولایات فاریاب، جوزجان و سرپل، و رها کردن آنها از بند، در کل دو ذهنیت را می تواند تداعی نماید، برخورد تکتیکی در تمام موارد و یا عقب نشینی های اقتضای آمیز. در یادداشت کنونی مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- این بگیر و ببند ها و امروز یکی و فردا فرد دیگری را به بند افکندن و بعد از مدتی نامبرده را رها نمودن، تکتیکی است به چند منظور:

*- استمزاج عکس العمل مردم، رسانه ها و کشورهای خارجی، هم برای سنجش مقبولیت اعمال خودشان بین مردم و هم برای سنجش نفوذ و احتمالاً محبوبیت فرد و یا افراد بازداشت شده؛

* - سختگیری و سستگیری متواتر به مثابه یک تکتیک آگاهانه به کار گرفته می شود تا حساسیت مردم را در قبال دستگیری ها و بازداشت ها کم نموده، به نحوی مردم را متقاعد سازد که لازم به دفاع و سروصدا و احتمالاً سخت ساختن مسأله نیست، می باید چندی حوصله نمایند، زیرا نظام فرد را بزودی رها خواهد ساخت؛

*- در هر دستگیری و متعاقب آن رها کردن، تضاد های درونی نظام ملا سالار بازتاب می یابد. یعنی همزمان با این که یک جناح از طالب در درون نظام می خواهد سختگیرانه برخورد نماید، جناح دیگر با رها ساختن فرد متهم و یا مظنون از یک سو برای خود هودارانی تدارک می بیند و از جانب دیگر زیر پای حریفان طالبی شان را خالی می نمایند؛

* - طالب بعد از شکستادن متهمان و احتمالاً گرفتن سند و توبه نامه آنها را رها می سازد؛

*- به نحوی ترس از گرفتاری و زندان را عمومیت می بخشد تا مخالفان بیشتر متوجه باشند؛

*- طالب می خواهد با این بازداشت های و موقت و رها کردن افراد مشخصی، کتله عظیمی از بازداشت های دراز مدتش را کتمان نماید و به مردم افغانستان و جهانیان نشان دهد، که آنها هیچ کسی را برای مدت طولانی در بند نگه نمی دارند.

۲- هدف از چنین بازداشت‌هایی هیچ‌گاهی موقت نیست، یعنی نظام ملاسالار می‌خواهد مخالفانش را در بند نگه دارد و حتا حذف فزیک‌ی نیز نماید، مگر زیر فشار قرار می‌گیرند و کار به رسانه‌ها و ابراز حمایت همگانی می‌کشد، آنها ناگزیر به عقب‌نشینی می‌گردند.

هموطنان گرامی!

در این‌که سیاست طالب کدام یک از اینهاست، هرچند درک آن حایز اهمیت است، مگر ما ضمن آن‌که حین تقابل با طالب آن را از نظر دور نمی‌داریم، نباید برخورد‌ها و عکس‌العمل‌هایمان را در قبال سیاست "بگیر و ببند" طالب، وابسته و منقاد سیاست‌های آنها بسازیم، بلکه می‌باید خود مصممانه و آگاهانه تصمیم بگیریم که نباید هیچ‌زورگویی و برخورد قهرآمیز نظام ملاسالار را بی‌جواب بگذاریم. یعنی متناسب با توانائی‌های خود ضمن آن‌که در اسرع وقت ممکن تعمیم چنین سیاستی را افشاء می‌نمائیم و با انتقال آن به رسانه‌های داخلی و خارجی، امکان کتمان آدم‌ربائی را از طالب و نظام ملاسالار می‌گیریم، جهت نجات افراد دربند طالب، تمام اشکال مبارزه را متناسب با نیروهایمان در نظر بگیریم.

هموطنان گرامی!

طالب و نظام ملاسالار یک ماشین جنایت و آدم‌کشی است، مطمئناً این ماشین در بستر زمان نه تنها کند نخواهد شد، بلکه به مرور زمان و با تحکیم مواضع قدرت نظام، برنده‌تر و فعال‌تر نیز خواهد گردید، از همین رو خلاف پیشنهاد سازشکارانه‌آنهائی که خواهان فرصت دادن به طالب اند، به نظر من ما باید از زمان از به نفع خود و رهائی مردم از دهشت قرون وسطائی طالب و نظام ملاسالار سود جست، جهت تزئید فشار نه تنها لحظه‌ها و ساعات را از دست ندهیم بلکه جهت به زیر کشیدن طالب، می‌باید با زمان مسابقه بدهیم.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع‌ها مذهب‌ی- طالبی به صورت خاص می‌باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!